

Eva och Pål möter Erik 23 år 2018-08-22:

Jag föddes här. Kalvsund var oändligt när jag var barn. Det fanns alltid något som var outforskat. Samtidigt är ön liten. Det var få människor här och alla var väldigt trevliga. Man kände alla. Vad jag kommer ihåg så kunde jag gå runt i bergen – i en jättestor värld-helt själv utan att vara det minsta rädd. Jag viste inte vad man kunde vara rädd för. Det var först när jag tittade på skräckfilmer som jag lärde mig vad man kunde bli /vara rädd för. När jag väl hade lärt mig bergen på Kalvsund så hade jag gjort dom och tappade intresset för klipporna. Då behövde jag lite annat, lite mer stimulans. Jag behövde mer att göra. Annat att uppleva. Många öbor har en period i stan men flyttar ut hit igen. När jag flyttade till Öckerö på gymnasieskolan var där ju en massa personer som man inte kände. Den ön är ju större geografiskt också. Första gången som jag åkte in till stan blev det nästan kaotiskt. På Kalven fanns ju inga affärer, ingen hade bråttom, inga onödiga intryck. I staden var det för mycket av allt. För mycket ljud! Nu har jag väl vant mig vid staden. Jag kom över stressen rätt snabbt. Jag gick på en relativt liten gymnasieskola i stan, så det blev tryggt rätt snabbt. Under uppväxten var det säkert och kul och tryggt här, men sedan sökte jag mig till staden. Under gymnasietiden upptäckte jag vad stan kunde erbjuda. Då började jag gå på konserter mm. Göteborg har ett helt annat utbud. Jag växte ifrån att Kalvsund är det enda bästa stället.

Jag har växt upp i en halvoffentlig miljö. Det var spännande. Trädgården fortsatte lite utanför tomten. Man blir alltid tilltalad i trädgården av nästan alla som gick förbi. Det kunde vara svårt att få vara ifred när man ville det. Alla ger intrycket av att vara trevliga, fast man vet inte det riktigt förrän man känner dom. Jag vill gärna känna människor väl. Jag har växt upp i ett stort hus där många har bott periodvis. En grannpojke i huset knackar på min dörr; skrek själv ”kom in”, och sedan klev han på. Det var nästan storfamilj periodvis.

Hur kommer man in i Kalvsundskulturen?

Mamma tar snabbt kontakt med nya människor. Maria började engagera sig runt om. Man måste prata med folk. Alla är trevliga när man själv tar lite initiativ. Jag hälsar på folk som jag får ögonkontakt med. Besökare hälsar man på, men kanske inte på turister. Jag tror inte det är svårt. Jag är lite långsammare. Jag blir inte bästis för att man bara pratar en gång. Om man vill ta sig in så måste man nog vara generös (ödmjuk) och hjälpa till. Man måste vara inbjudande och hjälpsam. Att aktivt ta del av Kalvsunds dagar – att investerar ihop - då är man **ett** steg inne. Men det behöver ju inte nödvändigtvis betyda att man **känner sig inne**.

Hur styrs Kalvsund?

Föreningar gör mycket. Jag tyckte inte det var intressant att hänga med pappa på möten. Jag är inte så engagerad nu heller. Jag har inte hängt med på så mycket gemensamma aktiviteter. Jag är utåtriktad och är mer på väg till stan nu.

Vad betyder havet för dig?

Vi bor nästan i hamnen, men har bara haft båt några år. Och nu ligger den på land. Jag gillade inte att bada när jag var liten. Mina kompisar sa: känner du inte att det är skönt efteråt? Och det gjorde jag inte. Eller, jag tyckte inte att det räckte att det kanske var skönt efteråt. Det är fint att havet är nära. Jag gillar att ha det där. Jag gillar havet men inte att bada. Här är fina solnedgångar. Här är vackert och lugnt. Men också förfärligt när det stormar. Jag gillar inte skogen. Jag gillar inte gräsmattor och ängar heller. Kan jag inte bo nära havet så vill jag vara i staden.

Hur tänker du om framtiden?

Nu är det dags för mig att flytta hemifrån. Det tar lång tid till mina vänner i stan. Jag pluggar ju i stan nu också. Jag använder två-tre timmar om dagen åt resor. Klimatologi läser jag nu. Än som länge är väl den arbetsmarknaden outvecklad. Man talar mest om konsulter. Men vi har också lärare som säger att snart har varje större företag en klimatolog för det kommer att behövas. Jag kanske läser vidare och är inte helt främmande för att forska. Men det är nog bra att jobba ett tag emellan. Jag gillade att köra truck. Kul att jobba och bli bra på det man gör.

Vad tänker du om att bli gammal på ön?

Beroende av andra... många andra har mycket släkt. Så är det inte för oss. Vi (familjen) är ju mer nyinflyttade. Grannarna hjälper varandra här. Det är mycket familjekänsla. Man pratar med och rådfrågar grannarna. Man hjälps åt när man kan. Kalvsund är nog ett bra ställe att bli gammal på.

